

НАДІСЛАНО.

За надіслано Редакції на відповісти.

Ч. 1669/19-6.

Успіх Каси Хорак міста Львова повідомляє, що на планстві односторонньої ухвали Рад Каси Хорак м. Львова з дня 11. грудня ч. 7. — затвердженій Окружним Урядом Обласного у Львові до ч. 1967/19-6 дня 19. XII. 1926 р. — як-що експозиція буде вивішувати від 1. січня 1927 до дня 31. XII. 1926 року включно, 7 ном. задоволює плати. Таблиці обчислень складати можна одержати в Касі Хорак м. Львова при вул. Браєвський ч. 8.

За Управу Каси Хорак м. Львова:
Директор Прес. Управу
Д. Савинандор в. р. Ян Шерен в. р.

був інтерв'юваний. Щодо його колишньої паролі Генерала Горішньої (Довішньої) то це його зна, що вони сполучилися. Він же виступав там на цих людей, що говорили про однієї і всі його старі знайомі, що до рідної бороди були доречні. А в часі війни, коли його не було в селі, місцеві Польки під проводом діда звалили навіть окремі комітети, щоб перетягати на них людей із латинської області. Треба було тільки згадати до громадянського писаря — і справа переходила з однієї руки в іншу. Те, що ч. 4, є, як подіє, подвійником великої (ідеї культурного єднання всіх руських племен), для наших читачів не цікаво.

— **Темна хроніка.** 23-літній сезанс у Збоїс, біля Львова, Роман Янішин членів свого стовпного «рата Івана. Одного вечора засів на нього, надивився його якийсь залізний у груди, а якийсь так сильно стиснув його за горло, що він умирав. Братовишник ставляв учора перед лавкою присяжних і боронився що не мав чиміру абити брата. Засудили його за само вбивство на 4 роки. — Свідство ведене у Варшаві в справі шабону під дискований бані навело органи на думку, що одним з головних його організаторів був один німецький гірничий інженер із Шлезька, Мілабах, який безпосередньо після вбивства. Арештували ще кількаох інших відомих злодійків. — Дві лівийські жінки наважились на своє життя: одна невідома 40-літня, зникла отуті; друга 16-літня, Лидиянська, з Тисмениці, що служила у сторожках заведення в Кульпаркові. — В польській селі під Торунем, Брехіві, син полюбив свою 7-літню маму. Мешко тут до діла з явною заочинним унаслідком, бо шість його рідних братів уже сидять у в'язниці за бандитизм. — По 8 роках в'язниці наперед злочин убивства німецького Ковачки, біля Сколівки. При одній ревізії поліції нашла тепер лавкою в селянина Сурановича золоту запоросинку, якої походження він не міг розказати. Вийти на допити, він признався, що разом з двома синами 8-літнього вбивця в лісі на лісничого, якого обрабили разом з 14000 кор. австр. Оба його сини були вже смерелі.

— **Гроші з димом.** Гдава би хто, що люди шорат менше курять. Може десь на світі, де тютюн заступають сильнішими наркотиками: опієм, морфієм, то-що. У Польщі, де тютюн не належить до найкращих, по офіційній статистиці продають тютюну шорат більше. Такого року в листопаді одержали державний скарб на тютюн 25 мільонів дол., а цього року в тій самій місті вже 43 мільйони. Цього року згально дістав уже скарб 241 мільйонів дол. Хіба, що шорат більше жінок курить.

— **Ще раз „Ревізор“.** Ще раз Гоголівського „Ревізора з Петербурга“ відтворили не на сцені, а в житті в майстерстві, гідного найкращих акторів, і то не на театрі добродушних Росій, а творець Нікіти, якийсь онуканець, багато разів узявши, прибувши притаміє гр. Корфа. Залишає він милого тухля до одної гостиниці у Франкфурті і відграв його вчорашнього з Голландії, що мавдрує когінто. Місцеза аркостратів, мовах-тупа, привела його як сім'я будинку оприлюд. Онуканець брав участь у сцені, де він засидів. І муси при тім на-

боку встановили над інженером постійний лікарський нагляд, щоб по можливості діяти до його жодобуття у царині електротерапії. Це один спосіб на нову випадковість усіх найпоширеніших випадків.

— **Небезпечна операція.** В Берліні перебувають величезну будівлю державної опери на ще величезній. Підприємство позичило тілі, щоб не заклади сторони мала, яку воно вже ніяк не може побити вилучило. І так будинок опери стає шоразкращий, але зато стісним будівля шоразкраще голодять — руїна. Шоразкращий будинок парадний та, що сусідні будинки втрачають свій вигляд, пункт під ногом. А що ці будинки є старинна нерухомість „Гедінгірха“ та замкова бібліотека, стіниться у Берліні великий крик.

— **Резиновий анамор комухів.** Одну велику безплеску кушніною онукає якийсь добродій справді „по містечку“. А саме, до країнки прийшов емігрантський панок і просив поспішити йому додому кілька дорожніх кілох фута для вибору: він, мовляв, хоче зробити дарунок жінці, яка йому вчора породила сина і тому ще не може прийти особисто до склепу. Передали по адресі кілька по найкращим футам і другого дня зголохилися туди за відповістю. Купці прийняв у дверей той самий панок та просив до одної кімнати з дорученням тихимим поводитися, бо в кімнаті обіж лежить хвора дружина. З туди вийшов він, щоб повернути з футами і заплити пахтунку за вибране футом. Писав — більше не верну. Вийшло, що цей добродій був підлівець одної лише кімнати в помещикалі та що ціла історія з народинами була сущою вигадкою. Підчас, коли купець тихимим сидів і ждав відповіді, обміняв спокійно мійом на вулицю висланим заздалегідь на безпечне місце своє нанаття — разом з жонкою футами.

— **Собака врятувала життя сотні людей.** Вартість собачого роду твердять знову одною великою засаду розумної і бодрої собаки. В комері при комбі для туристів на одній альпійській вершині білих учнів в останню невідому могом. У комері спало тоді каміни своїх сто турстів, бо в зв'язку зі снігами в гармоні погодою альпійські гори рилися тоді на ампіорі зимових спортив та туристів. Суху деравну комбу, завалену сніжками і солоном, миттю огоргло подуми, і всі туристи були на полі агорлі, коли б собака, що пильнувала комбу. Вона зробила такого гаву, що хтось таки прокинувся і збудив усіх інших. Вони врятувалися, бузвально в останньому моменті.

— **Рідкий акторський гонорар.** В Америці приготувались телепріказній пронос за відшкодування проти відомого російського співака Шалініна. Скаргу мав його імпресарій, який залагажував його по довших по-гоголюх як один мистецтво т. зв. „Академії“, у театрі малого міста Гарфорд. За цей мистецтво одержав Шалінін 400 дол. Одначе імпресарій і публіка були ним сильно розчаровані, бо він відіслав тільки одну арію з „Севільського циркуляра“ і не хотів більше показуватися. У театрі повстала справжня революція. Шалінін співав усього 4 хвилини, отже дістав 1000 дол. за кожну хвилину, найвищий акторський гонорар в Америці, а може й в світі. Це трохи за багато. Імпресарій мав до Шалініна також трохи за високий претекст: 30000 дол., тим більше, що хитрий співак не озвучив у контракті як довго буде співати.

— **Зміна.** У наш „Коперник“ і „Марусенька“ починається мін нова сенційна фільма п. з. „Новітні куртизанки“.

— **Ужасніть тільки пасту до обурв.** Елегант О. Левинської і Сми. Львів, Кордєвського 31, 1220-1-7

Пам'ятайте, що всякі збірники на надгробник на могилі І. Франка треба посилати до Центр. (Львів, Ринок ч. 10. І. шалінчу книжкам)

тебу вказаної єдності в політичному житті наших народів. По виборі дох членів Польського Народного Комітету в особах 2-го, Червоного з Бродів і Дмитра Табога з Гали Суворові-ських, на місцях усталилися, збори покінчилися рішенням голови Польського Народного Комітету і представителів зборів. По народі було засідання Польського Народного Комітету. Учасник.

З руханково життя в Ч. С. Р.

Академія кола Берно І.

До 18. грудня 1926.

В среду, 13. Грудня в год. 8. вечором відбулася на соціальному багатому руханковому акцидів на вул. Залізній VIII. Все-соціального Залізної м. Берно І. зобуду величезний уступ Залізної і Залізної Сокола Берно І. Була там в перший раз ріжкорозових маляр 39 миль, не виходили в це 31 днів почесних почесень.

Свято було характерне тим, що соціальні гості швидко вивели велику сальо, показуючи багатою похильністю і зацікавленістю руханковим життям. Олександрів нагородженому музику Сокола Берно III. і Лідію „Славенської танці“. Після того промчал староста С. О. С. д-р И. Шайвер. І в горішній сходах засідав соціальний, що як зобуду руханкового вихання принесла чеському народом молод республіку. І мін даліше у своїх ж утримувати тільки тітовиховання. Зав тажко помершого перед дзвонком соціального соціального писменника Іраа Баніка, який віддавав був цілою цього душею шхотий Ізеи могоу-ой фанізаті.

Академію вивели 3 ісконних точок. З графією та з прешією ритмікою промвала доростими вправданими вичи. На місце дичат прийшли 12 зодових хлопців, що з живою орієнтацією охоту похисувались обірно зложеним вправаним Б. Скалі. І в них кружляли ситіли кулі жінці. Они своїми ефектовними кривульками і зно покученим писанням в темній сад дичували очі. Також рій досконало знів борді ставали показати на дружку такі молоді вичи. Хоч неперне подім дожда до і хвилювало, присутні подивились мехеку силі Супри, що кічан саор вправу ідеальним салом. Як останню точку промало 15 мушин комбінацію Ржежука. Своім початком пригадувала вона дичити вправу. Закінченням ампіємі було бачиске слово навчання Зетулі. Він засова цілу, томдеку і до кічя виждержав оптазизм-гоу правдо борів, що дісталися С. О. С. в нагороду липовий вичи зі стискою, дичилом і в бодом ковану медалью. Моголі оплески були відплатою вичи і стоговської ампіє, де борілися ампієти в ідої республіки, показуючи руханкову відшкодувану силу, витривалість і проворність.

Чехи своїм континентним розумом бичуть в руханковий організації гравітні пітаніуми молоді державі і тому тілесному викраденню молоді присяжувати найбільш уагу. У них, так само як у станій Геллі, дають у нагороду сиромийні вичи. Вони знають, що руханково виконані їх гор-да не влізнуть свої помічності, а тільки за народні змагання.

Посмертні згадки.

Евгенія Скороненко, яка вродила в Бозі по тухлий недовий дня 13. грудня ч. р. 89 р. життя. Була найкращою матір'ю для своїх дітей та сиротами і доброю громадянкою, мідальною пліною душею спокійною жінкою, чого багато рачи додержувала своїм дітями, вліваючи своєю багатю доброю і життя чесного громадянства. — В. І. П. 1222

ОПОВІСТКИ.

Крайський Національний Хор" правого Дмитра Котка: р. 30.XII. Перегінсько. 24.31.XII. Небілі. 328 —37

ОГОЛОШЕННЯ.

НАД-ЕНЦИКЛЬОПЕ. (Ш) на 1927 рік. Шна посилати: Кооператива 3. 17—

КРЕН

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

31-

60 сот. коштує одна дошка 24 чорної кіли з кісного срібла у Мандя вул. Коперника 14. Плати їх на Коперник. 08118-7

СТАРПІНІ зможний каналер дучка по-другі життя, високої, довгої тілі. Зго-лошення до Адміністрації „Дня“ від ч. 7. 1213 1-7

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції на відповісти.

Б. оператор клінік проф. Наймана і Гаска у відіт.

Д-р Леопольд Александрович

бодикус в недугах утрет, носа, горла і гостини від 11-12 і 3-5 порою у Львові, вул. Беломостського 3 (за посередом Миколай). Телефон ч. 40-75, 1070-6-6

Д-р Фелікс Ган Спеціаліст неауд дегенеративних, серія і жовтуха Львів, Горолицького 46. Телефон 831 Пересилання Рентгенів. 1170-8-35

Лікарсько-дентистичне Заведення д-ра Симона Раппапорта Якова Насса

П'євів, вул. Сикстуська 17/1. Пломбування і виміняння зубів ба болі, штучні зуби і вичитку і золоті і американську систему. Пациєнти з провінції полагодується в найкоротшому часі. П. Т. урядовим і студентам значна злижка. 1197 Поліції в сплату. 3-8

КУХОННЕ НАЧИННЯ в найкращих якостях і фабричних 1073 ліній посуду 3-8 МАРІАН КОШЦЮК Львів, вул. Чарницького ч. 1.

1863-1926

Складання кольон'яльних товарів і депікатів

Галицька 21. — Львів — Галицька 21.

Маріян Баллабан

порушає першорядної якості хліби, чай, чоклад, какао, цукор, консерви, сир і всілякі спокійні артикули. Щоденно салька худження. Спеціальність Празька шинка. — трупела, чайна, брудніліська кобаска. Щоденно салька, незрівняної якості провонні дріжджа. Заповнення з провінції полагодується відвратно. 1114-4-6

Отсам повідомляємо Членів кооперативу Дім торговельно-промисловий „Добуття“ у Львові, Доміканська 11/1, що Загальні Збори кооперативу відбули в дні 14. грудня 1926, постановили, з огляду на остатній зиск за минулий діловий рік в сумі дол. 6.971.40, виплатити Членам Кооперативу титулему товарних запасів 2 проц. від всіх закупів в кооперативі в часі від 1. липня 1925 до 30. червня 1926, при чому за побораний товар заплачено цілу купів в готівці.

Неодяють не до ділового відомо, промімо навислати орахунок або їх відіхати на впаді закупів в готі оплатити часі в заплачений готівкою, а по обчисленню належного 2 проц. звороту виплатити його негайно готівкою або точасом.

1221-1-1 ДИРЕКЦІЯ Домі торг-пром. „Добуття“ у Львові, Доміканська 11/1.

Подяка.

Освітній діти бл. ч. д-ра Євгена Калитонського, адвоката в Стрию, почуваються до великого обов'язку бодіи цю добродію зложити свою найкращу подяку всім, що споділо і ширю ставалися ухильні наш білі і заєднати пам'ять найрого доброго Ватка, а саме: Всечесному численному духовенству під проводом Вс. о. декана, хорам і їх дичентам а то соціальним з Конопотом і Добря, як римож місцевим Мішальської Босілі і Бона. Представили читальні, Сокола, Луді, Кооператив і жіночє Кружок, Представили всіх місцевих товариств, Польовий Репрезентатив, громад стрийського і сільського повітів, Управу міста Стрия, Товаришам Польових, Зборова адвоката і Представників суду. Сердечно дякуємо за теплі надгробки слова Влод-д-роу Гарасимов. Останній Лудомоу, о. сов. Всечесному, чл. Занковича, граф. Дачушницькому, о. сов. Матковському, п. Маркусові, п. Барабашові і д-ров Лудомоу. Дякуємо римож тм Влод-Пави і Пави, які в першій хвилі нечестя прийшли нам з посодою і в ділю дякуємо всім тим, що устно і письменно спокійно нам дали славу і всім громадянам міста Стрия і доповідним сіл бачили народності і пам'яті, що так чинили впаді устат в ті сумні обиди, раче Славен-Б.

Стрий, 8. грудня. 1223

Павло, Титина і Мартути.

Діло, Львів, Ринок ч. 10.

За вечірним старшини перемішлянського повітового Круга Т-ка Рідна Школа відбулася в Перемішлянах дня 7 грудня 1916 р. анкета громадського перемішлянського повіту у великій залі Народного Дому. Як завістувалися словами різного шкільництва в Перемішлянах, вказує обстановка, — що на анкету не діялося на будку дачу — буда почався делегати, які заступали 30 громад (на 41 сузового повіту). Найбільш численно були заступлені селяни. Між делегатами було з 10% жінок, чимось також з селянства, були заступлені і сільська інтелігенція.

Анкета отримала короткою промовою голови повітового Круга „Рідної Школи“ в. д. р. Свистель і вказав до вибору шкільної до якої увійшли в. Мирон Лувський як представник і п. Степан Овчинник як секретар.

Результат про ухвалення шкільництва під Поміч і в огляді про заведення повіту і потреби Рідної Школи“ У. П. Т. літературна делегат Голубові Урваня Рідної Школи“ п. Іван Голубович.

Після реферату відбулося дуже цікава, міським навіть доволі пристрасна дискусія, в якій забили голоси численні делегати, підносячи, що „Рідна Школа“ в теперішню пору є найважливішою інституцією українського народу і на неї ми повинні звернути найбільшу увагу та для встановлення свого молодого покоління підняти Рідної Школи не втрачати найбільшій жеві.

Делегати ухвалили в. Брослявський підпис, що шкільна влада хотіла була знести українську державну школу в Гуляків. Громадяне Гуляків заснували негідно Кругом „Рідної Школи“ і постановили на випадок знесення української державної школи — заснувати приватну школу „Рідної Школи“. Все саме заснування Кругом „Рідної Школи“ я одностайно постановою створити власними силами громади приватну школу „Рідної Школи“ мали такий вплив, що шкільна влада не тільки заміняти знести українську державну школу і ця школа остала далі. З цього наглядного доказу видно, який великий вплив має організація „Рідна Школа“. Це та кріпость, об яку відбиваються ворожі сили і тому безліччю називає, щоб в кожній громаді повстала така необхідна культурна шкільна кріпость та щоб весь навід став у рідні могутньої армії „Рідної Школи“.

Після того промовляли делегати: о. Дмитро Шума з Білки, п. Мирон Лувський з Явнича, п. Кушнік з Волкова, д-р Свистель з Перемишлян, п. Кос єдиний з Чуперів, п. Степан Чепіхак з Кумирів, п. Гук з євменішан, п. Володимир Сеніца з Перемишлян, о. Ковч з Перемишлян, о. Володимир з Босхевичів, п. Чолій з Волкова. Ці промови зводилися до того, що правду належить повести у двох напрямках: 1) Передавши поробити всілякі заходи щодо усьогошнього переведення „клядів“, повторити в кожній г. омиді комітети для переведення „коляди на Рідну Школу“, поєднуватися з парохами і коми організаціями громади, щоб не кождивано на ніку „шшу цілі — тільки на „Рідну Школу“. 2) Повести в повіті організацію діяльних Кругів „Рідної Школи“ в кожній громаді.

Відповідні резолюції ставили п. Сеніца, п. Гук і п. Чолій, котрі згодилися на таку спільну формулу (вирішати одностайно цією анкетой): 1) Анкета в словах „Рідної Школи“ громадського сузового повіту Перемішлянська вважає необхідним приступити негайно до організації Кругів „Рідної Школи“ по всіх громадах, де живуть українці і прислухувати всіх українців(ок) і всі українські товариства, інституції та організації в „Рідній Школі“. 2) Згідно з постановою

рушили в куші. Звідти недалеко веда стежка в місто.

Проходили юрми селянок. „Компанія“, стоячи в кушах, безпідпідно подивлялася то на стежку то на свої списи. Великий гурт!

Раптом зауважили однушку постать, що по-агатом наближалася.

Насторожились. Враз дружно вискочили. То було дівча їх роки.

— Руки вгору!

Дівча під несподіванку випустило дві ільняні молюка.

Володька занатавсь: та сама Ганька, що за неї колись снігали. На мент пригадалась і Вакуніха і селюки... Тоді джого рванула збанок з плечей і Ганьці дав такого стусана, що та впала й заніла від жаху...

— Маладец! — вдарила по плечі Дулянка Володьку, смакуючи в печері молоко.

— Харочий був наліот? — задоволено запитала Митька.

Володька радо вислухував хвалюбу, хоч йому ще тіпалося серце.

— А нам таки треба справжньої зброї — незаловлено промовив Марко. — Що ми зробили, щоб за нами гнались? Тут, брат, треба стріляти.

Хлопці погодились, — але де ти її візьмеш?

— Ша! підскачеш Дулянку, — ходи туди, де збрива артилерійський склад...

Дулянка підходила.

Через паву години біла входу в печеру і

Дарунки и ялинку і новин РІКІ Торбинки Ларасольки, Бронзи, Прилади до подорки — Товариські гри — Аляба-стоові вирби зі Журвана поручає львів, Владислав Цехульський і син лєгїон в 3. Рік основани 1876. 1117 3-5. Телефон 21-80.

Вказують по містах, на вартості праці, старшини, що як тільки вернули з війни, старши до роботи, яка показала під руку.

Догоріють сніг, поставлені на престолі ідеї, закопані в дзоні, що стійко літ відновлювали в грудах радощі і смутку народу.

Сніжні вепки Альпи, безводні пустелі Карту, пошестя Альбенія, мочаловаті піски Польщі — ось де пропадали юна сила заловених силе України.

А в Визвольній Вілі!

До турки та негод, до небодет та хорб поїшли ще старі техні муки нелад та неуспіхи.

Кожний кляпоть утраченої рідної землі гостині тарчачі рапні серця, з сардечна кров заливала сліди відступу.

Чим могло те наболіло серце битися вкільді і служити домо? Чим могли турди, які були повні скарбених слів, джукити потім слобідно?

Один з таких: д-р Іван Стефанович, по-процявся на джук в нами на вік.

Один з таких і то один з найкращих таких...

Здраковий громадянин, рідний культурник, сардечний, ширий товариш.

Тяжко повірити в це. Тяжко погодитися з думкою, що те добре погідале обличчя, що ті які прахотюбні очі вже не живуть, не радують окруження.

У винніших часах так різко стрічається людей з погідалим обличчям, з всім безжарним очима... Життя так швидко амс ората чолз, так добре амс закратувати очі. Воно навіть серце перемінює в камінь.

Але камінь серце має одну добру сторону. Воно не обтокається, не стискається і не болить ні своїм болем ні чужим.

І саме в тім трагедія.

Іван Стефанович, загально відомий з доброти своєї серця — помер на серце.

Голосион Чика

По одностайному ухваленні повних резолюцій закрито анкету, яка на протязі 5 годин вивадала велике зацікавлення у притихлих справачах „Рідної Школи“.

Учасник.

Пам'ятаймо: днів Школа — це на-родна форція, це повний захист в дії анкетити!

МІГЛУКИНИ.

Requiescat in pace.

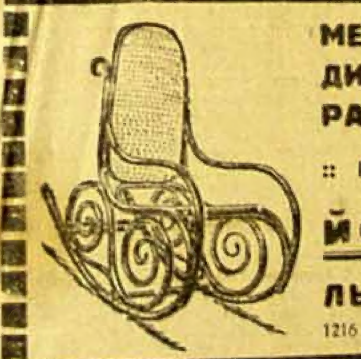
(Пам'яті ра Івана Стефановича.)

Прогудів пройшла війна, як стоголосий бурей. Здалося, що ті, які очі или по війні, на які вирвалися з її обійня.

Але він не така смирна лані, щоб зретилося воїх жеві. Відступила пона воєнкі відому бо мусіла, але відпустила їх з нечю смерті на устах, поцілувавши кожного на дорогу.

Віталь майже немає днів, щоб вістка про смерть когось із учасників війни не наїхнула торним вороном понад сру будівель.

Виривають під низенькими стріхами незнані і мисли стріляють, що останками сил доважилися на батьківське обійстя.

МЕБЛІ. МЕБЛЕВІ МАТЕРІІ. ДИВАНИ, ПОРТІЕРИ, ФІ-РАНКИ, ЛІЖКА, ПОСТІЛЬ

:: ПОРУЧАЄ НАНДЕШЕВШЕ ::

ЙОСИФ ШУСТЕР

Львів, Рутівського 10

1216 Телефон 32-34. 2-4

Одиниці і найбільша паста до збурч „ЕЛЕґА Т“

О. ЛЕВИЦЬКОЇ І СИН

М. М. М. Коляденко 31.

НОВИНКИ.

— „Календар“. На Львів уїхав з себе календар на наступні тижні людей заведувати сардечною інформациєю. Сильний мент, білий голубчик, лоніть в сніг, джогімо виснаження огоркуван — ось ангелів сардечні пілі невідомі лоніть, які тільки літ томо поминкає в Європі з невідомою силою, можливо як спочиває останній вікни. Для прикладу можна вказати, що в Стефанів притягає на свій історичний вепі з Русо-ра встанови з Альпи після цієї невідати. Остані Луїсний, що має джогімо вепі на вепі, вепі сардечні, а джогімо лоніть на вепіх голубчик, що має вепі на вепіх та вепіх, вепіх в останній вепіх джогімо вепіх у каті Чика, що невідати стала такою загальною, ніп чеві дова, навіть поможіма віджук, зчиди д невідати, кожді по місті і виконують свої щоденні обов'язки і цим набувають причастності до поцілювання сардечні.

— Резервирок про дарунки. Міністерство внутрішніх справ віддало обіцянку, який забороняє суворо всім міністерським урядовцям приймати від підлеглих якийсьбудь дарунок, під загрозною сардечної кари. Цяково, чи для подарунки по забороні передбачену законами: брати дарунок під формою дарунки треба як обов'язкового обіцянки.

— В справі складок на бурні ім. Св. Соборського. Від Урваня Товариства „Визволення Польщі Українського Учительства“ одержала редакція отсей комунікат: „Дійшло до відомі Головної Управи, що на терені кураторії Львівського Шкільного Округа потоварилися повністю комітети до зборівні складок на бурні ім. Св. Соборського. Тим комітетам встановили шкільні інспектори офіційно або неофіційно. Під ітькою прескою є учительство, привинило підписати деклараци на дозві сардечні з його борби кжоті 60 зок на повноту під. С п. як пише „Голос Нахульнянський“, орган З. М. С. П. в числі з дня 3. грудня ц. р., „заявляючи і плакувати владі“. Українське учительство складає на будову бурні для своїх дітей повноту дати вже від джогімо часу, тому не сміє відновлюватися приказом ніяких сардечних комітетів. Головна Управа (подібно як „Заболоні“) джогімо до шкільних властей, щоб віджукли свої вепі інстанції від наджогімо свого впливу в громадських справах учительства і заповідає, що в найбільшій часі через своїх делегатів представляти цю справу кураторії А. Ш. О.“

— До характеристик „Стефанів“ москвофілів і москвофілів по-мислі. На доміс під пня загальною, повнотіш невідати в „Дні“, дістали на обіцянку сардечні зок від о. Романа Чайковського, паркі в Батістках, який довагається його поміщення на основі 19-го пресного закону. Хоч сардечні о. Ч. не відповідав зок сардечні того закону і по правді небагато простуч, водино з його джого до відомі ширшого загату, бо не хочемо робити нікому навіть тини кжоті. Отже о. Чайковський заявляє, що йому навіть через годую не перейшла думка про посольський мандат з Жовнішани. Як посол з Свиниці і Лисниці він робив по силі те, що в джогімо обставинах можна було робити. Зрештою був тільки 15 місяців у парламенті, а 33 місяці

жало два цілих знаряди, а над третім упрівав Дулянку, Марко та Володька. Всіх трьох ба-жання сходились до того, щоб розібрати, а там-же порох, і злотки...

З боку від них Митька терпугом ви-товзляв одріза.

Раптом громовий вибух, зомов провалилася земля.

Митька відскочив.

В крові й м'ясі корчався товариш.

Як божевільний бігав...

Дитячий будинок...

Поховали Ду...

Дівчата гір...

шо-дня ходи...

Прийдіть...

Волод...

облачч...

ши пи...

міро...

У Павлушки зявився тепер повзальний той тринався він погордливо.

Володька, здається, радо пішов-би працювати за Павлушчиним керівництвом. Життя бу-дущу набирало для нього все більшої при-вабливості.

Ходили в ліс, збирали ягоди, варили ку-ліш, грались у віллу: білі — червоні...

Піонери, спорт, купання, манарівки...

Володька не їв, не говорив.

Врешті дали миліші й він виїхав на двір.

Ах, сонця, сонця скільки було! Світ ви-дався поновленим, святковим.

Володька вітався з кожним деревом, з кож-ною квіткою.

Враз стоголоса: пісню! — хвалила...

Стригали до бор...

чоботом є найважче. Румунський режим на Буковині і в Бессарабії в загальному схожий на польський режим на Волині з тою різницею, що на Волині хоч як-так, хоч з великими перепонами, можуть пробиватися зародки організаційного руху на освітньому й економічному полі, тоді — як під Руму нією панує безприкладне насильство у всіх ділянках громадського життя. Дикі, глибокі ватаги сігурани (румунської дефензини), адеморалізовані, іржого хабарництва, прожерте, неосвічене урядництво, «патрістичне» студентство під покровом незданого, румунізаторсько-екстермінаційного тенденція промислового, парадимтарного» уряду, — ось ті темні сили, що — не від чотирьох, але від восьми дів — ведуть дикунський танець на пораненому тілі українського народу.

Недавно країною діяльній український сенатор Лукашевич виголосив у румунському сенаті незвичайно помірковану промову, в якій злідили красками малював незгідні положення України під румунським ярмом. Понад мільон України (буковинських і бессарабських), що заселяють суцільну територію, не мають ані одної української школи, навіть приватної. Кругло 800 українських клас з 80 українськими вчителями, що остали на Буковині після Австрії, закрито на основі устних приказів (навіть не письмального розпорядку), українську мову, не лише як мову навчання, але й як предмет проголошено заборонено, всіх учителів України перенесено в глибину Румунії або в Добруджу. З українських середніх шкіл (в Чернівцях, Кішмані, Вижниці, Васьківцях і Сороці) не остало сліду. Так само аргументовано одинокі українську школу в Сторожинці. Та сама доля постигла вчительські семінарії. З університету в Чернівцях усунуто кафедру української мови й літератури та катедру славистики. Навіть науку релігії подається виключно в румунській мові. Всі українські культурні й освітні, а навіть благодійні товариства закрито, а їх майно skonфісковано або розграблено.

Одночасно інтензивно ведеться колонізація української території румунським елементом, а щоб її «оправдати», румунські «вчені» створили спеціальну теорію, немов то український елемент складається із «зайців» з Галичини.

На українську частину Буковини і на Бессарабію розтагнено винятковий стан, який триває вже вісім днів. Тим самим користування конституцією забезпеченим правом зібрання (сходин) товариств, та правом преси — припинене. Якнебудь робота, вже не політичного, але й освіт-

ного чи господарського характеру є виключена і залягає переслідуванню. Зв'язок української інтелігенції зі селянськими масами є «злочинним», зверненням проти держави, провокацією, бандитизмом і хуліганством, не вважаючи на винятковий стан, — є звичайним явищем, є висловом режиму під крилами всеїсної сігурани. Тюрми переповнені сподіваними протестантами проти румунського режиму, побоювання і середньовічні тортури є складовою частиною пекельних відносин в румунських в'язницях.

Пекло — хіба це одне слово в силі віддати цілість страшний відносин, в яких під чоботом дикого варварства живе понад мільон України.

Жиди протестують, кричать, однозгідним хором підносять скарги й обвинувачення проти нікчемних в'язнів. А ми — мовчимо, хоч змушувати над українським народом туземцем переходять міру людської видержаності.

Пора і нам стати в обороні рідних братів, пора і нам піднести перед світом однодушний протест проти румунського варварства, — на зібраннях і вічах, в краю і за кордоном, в Європі й Америці. Пора нам, депо сильнішим і засібнішим, стати на допомогу своїм братам, щоб виявити нашу національну солідарність, щоб підтримати слабших в нерівній боротьбі, щоб стати в обороні культури і цивілізації, демократії і невідомого права нації.

3 життя Українців за онезном.

Діяльність «Об'єднання» в минулому році.

На річному зібранні Виконавчого Комітету Об'єднання Українських Організацій в Америці зложена звіт з діяльності Об'єднання за минулий рік головою його Секретаря д-ра Лука Митиша. Вибраємо з того звіту найважливіші моменти.

Отже закінчили ми — читаємо у звіті — новий рік існування Об'єднання. Четвертий рік, який уже поза нами, був відмінний від попередніх років головним з того погляду, що ті всі елементи, яким є політичних, релігійних чи просто таких особистих принципів Об'єднання стояло на перешкоді, розпочали проти нього генеральний наступ. Тим треба пояснити ту обставину, що Об'єднання зібрало за цей рік около 2000 доларів менше, як попереднього. Я переконаний, що не тільки тут присутні, але й весь американський загальний добре вже відомий того, звідки пішов головний удар проти Об'єднання. Виступило проти нього як організації загальнонародної єдиновласти церковне під проводом єпископа д-ра Богачевського і єдиновласти гетьманське при допомозі провозу Синодальної Організації. Як одні так і

другі надумали свої влади, болішували піднесенням ім організації чи особи виступати проти Об'єднання для своїх власних цілей, які розходяться не тільки з ідеологією Об'єднання, але і з ідеологією переможної більшості американсько-української еміграції. Оба ці чинники працювали рівно над тим, щоб підірвати духовенство, церкву і вірних та Синодів від зв'язи з Об'єднанням.

Як ми мали нагоду читати в «Амеріці», єпископська кампанія оголошувала, що вона відішле до краю зложених в неї жертв «без всяких коштів», щоб в той спосіб відвернути громадянство, ага своїх вірних від послань через «коштовне» Об'єднання. Виходило би, що в сполучній канцелярії живуть самі ангели, які гроші висилають «забезпечно». А по правді і там оплачують видатки і послання і живуть тільки з того гроша, що наріз зложити шляхом катедри чи інших. Але це поминисте, а адже виступає своє конкурентне посилання бюро тільки тому, щоб менше сидіти в'язничні від зв'язу з Об'єднанням. На українське кат. духовенство робиться вже сильний натиск. Там уже навіть виснажують друкований уміщення, коли священник після гроші через Об'єднання, а не до єпископа. Таке було примором з йогооричною коляточкою.

Річ яка, що конкуренція в збиранні жертв на край на була би гоїчим, щоб його як п'ятивати. Вона може була би в інших обставинах навіть пожадана. Особливо, коли вона виходила з ідейних мотивів. Та в тім випадку так воно не є. Єпископ Богачевський протипний Об'єднанню, бо воно не є суто католицькою організацією, а загальнонаціональною.

Не вважало заγκαане переповідати щодоричну роботу Об'єднання, бож що важливі події подавали ми звіти в наших муніципалітах. Піднесу тільки отсе: Ми назвали близькі зв'язки з Українцями на Далекому Сході і втягнули їх при допомозі американського консульства в членів нашого Об'єднання. Домашня війна в Китаї і невідірпані відносини, серед яких водиться там працювати ідейному українському громадянству, на жаль, часово припинили виконання наших планів.

З нагоди наради Міжпарламентарної Унії у Вашингтоні вислало Об'єднання на руку передсідателя Унії меморіал про українську справу, в якій піднесло м. ин. протест проти насильства над українськими посланцями, яким суд у Раміні відмовив навіть допущення правної оборони.

Наша участь у світовій виставі відпала, бо це потягло за собою за великі матеріальні втрати. А що сама філадельфійська вистава є тепер однією великою нещастям, то і нам нема чого жаліти, що нас на ній не було.

Наші спроби перебрання в посідання Дому Народного Комітету схилюлися на тім, що ми не в силі виконати ухвали конгресу, бо Об'єднання як таке не має легальної легітимності до процесу. А справа стоїть так, що тільки шляхом процесу можна би вийти в посідання цього дому.

Покійний Д. Анарейко старався в імені шкільної комісії наважати зв'язки з греко-католицькою єпархією в справі реоргані-

зації народнього шкільництва. Ці заходи не дали однако ніякого позитивного результату. Тому ми попросили п. Степанюка, як факхового учителя і діяча американських відносин, щоб виробив план науки та позива клязки, як ним закласти в Америці нашу систему навчання в наших школах. В тій справі буде виготовлений відповідний реферат.

Головна наша робота повинна в збиральній жовт. Ширшу акцію повинні ми в тім році в напочаті допомога голодуючим і в справі підтримки Земельного Банку у Лівонії. Рідна Школа, ініціатива і політичні зв'язки стояли у нас весь час на першому місці. Нашу допомогую акцію можна об'єктивно оцінити шоймою тоді, коли візьмемося під увагу ту допомогу для краю, яка йде поза Об'єднанням. Це розуміє добре старий кай, тому з такою великою тривогою обсервує телеграфічно нашу боротьбу в Америці. Боротьбу проти Об'єднання відчувало рідний край дуже болісно з матеріального боку, а ми знова з морального. Та будемо доброї віри і надії, що дея мусить вийти побідною. Ми виплинемо на чисту воду, скріпимо свої ряди і перейдемо крізу. Саме та боротьба яка тепер ведеться, покаже всім наше обличчя. Сама ця боротьба буде нашою найкращою пропагандою і пригноє до нас нових похвальників, які долають Об'єднанням своїми сил і своїми кромі. З такою надією вступаємо тепер у пятій рік нашого існування, в пятій рік праці для допомоги нашому національному визволенню.

Радянська Україна.

Жіночий з'їзд.

Президія ВУЦВК-ту рішила скликати на не-еодні виборів до рад (вопи починаються 27. січня 1927 р.). Всеукраїнський з'їзд робітниць і селянок. В ньому повинно взяти участь 40 прр. робітницьких делегатів а 60 прр. делегатів від селянок. Окружних жіночих з'їздів у цьому році скликати не будуть. Натомість відбудуться передз'їздові конференції жіноцтва по містах. Президія ВУЦВК-ту висловила також побажання, щоб фонди окружних виконавчих комітетів, призначені на влаштування жіночих з'їздів по округах, використати на культурно-освітню роботу серед жіноцтва. При допомозі тих фондів рішено між іншим урешити окремі курси для інструкторок по організації жіноцтва.

Меліораційні роботи припиняються.

Харківський «Комуніст» повідомляє, що наслідком вичерпання фондів, призначених на меліораційні роботи на тих землях, що на них поселюють нових поселенців, припиняються всікі меліораційні роботи. Передовсім припинено праці над обводнянням земель т. зв. колонізаційного земельного фонду. З загального земельного фонду 1,146,378 гектарів остало ще до порадкування й меліорації, переважно обводнявання, 630 тисяч гектарів. Через недостачу фондів весь план роботи став нереальним.

ГОРДИН БРАСЮК.

12)

БЕЗПУТНІ.

Сучасна фільма.

(Докладання).

Марко був не свій. Вранці, як розійшлися усі в класи, він теж пішов.

— Вийди. — сказав учитель.

Марко аж зблід під обуренням: не зовсім несправедливо заборонити йому вчитися, як він хоче! Але змагається не його сила.

Пішов і дів у спочивальні.

Поприходили товариші з заняття.

— Що сьогодні робити в класі? — не втерпів Марко.

— Об'єже цікаво!

— Ця... — хтось сіпнув товариша й той повернувся спиною.

Марко вивав нині і закусив у зубах подушку.

Подавонили на обід.

Марко в класній сім між усіма. Сперед нього червоної забрав диск і поставив окремо.

Марко трюнух диверма й виїхав, не обиданий. Мало не плакав.

Через який час Митяка з компанією приносили йому в спочивальню обід.

— Іж, дурині! Чого ти на них будеш дивитися? То сводилося від зазидувача до найменшого напівця.

— І то правда, — згодилися Марко.

Він їв, відтискаючи своє обурення на несправедливість, заподіяну їм.

— Що ми не такі, як усі?

І до ввора всі четверо ховали хмури й мовчазні. Митяка скреготав зубами кожний раз, як бачив, що хто його обминає.

Однак, через деки-два помирився зі своїм становищем. Перебуваючи під бойкотом, їм вже здавалося, що вони займають почесніше місце, ніж інші. На них найбільше звертали очі, про них найбільше говорилось у закутках. І поволі підбойкотні погордливі почали дивитися на інших.

Підчас аанати Марко знову читав у себе на ліжку Нат Пінкертон, Митяка оповідав про пильоти, а Дудиків мріяв, що який в них був кушет, — то-б воно в «три шоти» пустили шпану в роаход» разом з пильотувачем.

З ним дехто не погоджувався. «Шпана» — то чорт зна що, а от зазидувачі — варто-б «коцнути»! Підбараби найдосконаліші засоби обвинувач: током, газам, отрутою... Нарешті вирішили підновитися під його кінтату, з тоді показати. Це вони явже не ввеною вироблять, як розміряться землі. Добре було-б саме тоді, як зазидувач одорить гроші на будинок, — з гримми для них було-б вода. Так само ще зможуть підконтатися під бані і ще куансь...

В живій фантазії неспокійно просочилися думки бойкоту. Уже коли й мав Марко змогу ходити в класу, то йому ні з ким ні про що було там балакати. Мізерною здавалась наука перел-

тими досягненнями натпінкертонівської техніки. І Марко тепер, як і Володька, шукав нагоди, щоб вирватися із тісної класи.

Знову чотири товариші об'єдналися, хоч їх уже не величали «пайкою», а просто «компанією». У компанії знову стали промислатися бажання ласо поїсти й покурити, тільки тепер не було тих можливостей. Виконком пильно стежить за порядком, а головне, Павлушку настановили старостою в хлопчачій спочивальні й «стібрить» по-небудь небезпечно.

На думку «компанії», той Павлушка «підлива» і його варто «коцнути».

Все це мало здійснитися, тільки хай настане тепло.

— О —

Блиснула весна. Діти сипнули з тісного дому на двор. Екскурсії в ліс, на річку; праця в саду...

В цей час найлегше уцінувати своїх обидників Володька та Маркові.

У них своя праця.

Добули кілька заступів і «компанією» копати в яру печеру для «мазін». Праця тяжка: копати в глиб, вигорати землю, обкладати дерном, посадити куші, щоб замаскувати вхід.

Однак, через тиждень життя виготовлено, з цегли викладено стільці й під для вогнища. При світлі вогню хлопці кунали зброю і обмірковували майбутню працю. На початок слід роздобути «шмавку».

І на другий день, перед світом, «компанія» побудувала на «мазін». Забрала зброю і вром